

Bài Hai

Cuộc Sáng Tạo Trong Christ Để Hoàn Thành Mục Đích Của Đức Chúa Trời

Kinh Thánh: Sáng. 1:1;
Khái. 4:11; Gi. 1:3; Hê. 1:2; 11:3; Khái. 3:14; Cól. 1:15-17

I. “Ban đầu Đức Chúa Trời tạo nên các tầng trời và trái đất”—Sáng. 1:1:

- A. *Ban đầu* ở đây chỉ về sự khởi đầu của cõi thời gian—đc. Gi. 1:1:
1. Cõi thời gian bắt đầu từ cuộc sáng tạo vũ trụ và tiếp tục cho đến sự phán xét cuối cùng tại ngai trắng lớn—Khái. 20:11-15.
  2. Cõi thời gian là để hoàn thành mục đích đời đời của Đức Chúa Trời, là điều mà Đức Chúa Trời thực hiện từ cõi quá khứ đời đời đến cõi tương lai đời đời—Êph. 3:11.
- B. Từ Hê-bơ-rơ cho “*Đức Chúa Trời*” trong Sáng Thế Ký 1:1 là “*Ê-lô-him*”, nghĩa là “Đấng toàn năng”; danh này theo tiếng Hê-bơ-rơ ở thể số nhiều, nhưng động từ “*tạo nên*” lại ở thể số ít; đây là một hạt giống về Đấng Tam Nhất:
1. Đức Chúa Trời là một, nhưng Ngài cũng là ba – Cha, Con và Linh—Ês. 45:5; 1 Cô. 8:4; 1 Ti. 2:5; Mat. 28:19.
  2. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời Tam Nhất; chính Đức Chúa Trời Tam Nhất này là Đấng sáng tạo.
- C. Đức Chúa Trời là Đấng sáng tạo duy nhất; chỉ duy Đức Chúa Trời mới có thể sáng tạo—Mác 13:19; Êph. 3:9; Khái. 4:11:
1. Từ “*tạo nên*” trong Sáng Thế Ký 1:1 nghĩa là đem điều gì đó từ chỗ không có thành có.
  2. Đức Chúa Trời là Đấng “đã dựng nên thế giới và mọi vật trong đó” (Công. 17:24); Ngài là “Đức Chúa Trời hằng sống, là Đấng đã dựng nên trời, đất, biển và muôn vật trong đó” (14:15).
- D. Động cơ cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời là hoàn thành khát vọng của Đức Chúa Trời và làm thỏa mãn niềm vui thỏa tốt lành của Ngài—Êph. 1:5, 9.
- E. Mục đích sự sáng tạo của Đức Chúa Trời là tôn vinh Con Đức Chúa Trời và biểu lộ chính Đức Chúa Trời, đặc biệt là trong con người qua Con Ngài, mà Con Ngài là hiện thân của Đức Chúa Trời và là hình ảnh, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Cól. 1:15-19; 2:9; Thi. 19:1-2; La. 1:20; 1 Ti. 3:16.

II. “Chúa đã dựng nên muôn vật, và ấy là vì ý chỉ Chúa mà muôn vật đã có và được dựng nên”—Khái. 4:11:

- A. Nền tảng công cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời là ý chỉ và kế hoạch của Đức Chúa Trời—Êph. 1:9-10:
1. Đức Chúa Trời có một ý chỉ, và Ngài hình thành nên một kế hoạch—3:11.
  2. Theo ý chỉ và kế hoạch của Ngài, Ngài đã dựng nên muôn vật—c. 9.

- B. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là ước muốn của Đức Chúa Trời; ý chỉ của Đức Chúa Trời là điều Ngài muốn thực hiện—1:9:
1. Niềm vui thỏa tốt lành của Đức Chúa Trời thuộc về ý chỉ của Đức Chúa Trời; niềm vui thỏa tốt lành của Ngài được hiện thân trong ý chỉ của Ngài, vì vậy ý chỉ của Ngài đến trước—c. 5.
  2. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là sự quyết định để thực hiện mục đích của Ngài—c. 11; 1 Cô. 1:1.
- C. Đức Chúa Trời là Đấng có mục đích, Ngài có một ý chỉ theo niềm vui thỏa của riêng Ngài, và Ngài đã dựng nên muôn vật vì ý chỉ của Ngài, hầu Ngài có thể thực hiện và hoàn thành mục đích của Ngài—Khải. 4:11; Êph. 3:9-11; Côl. 1:9:
1. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là khát vọng của lòng Ngài, tức sự hòa quyện của Ngài với con người, và hoàn thành kế hoạch đời đời của Ngài—Êph. 1:5, 9, 11; 5:17.
  2. Ý chỉ của Đức Chúa Trời là đạt được một Thân thể cho Đấng Christ để làm sự đầy đủ, tức sự biểu lộ của Ngài—La. 12:2, 5; Êph. 1:5, 9, 11, 22-23.
  3. Cuộc sáng tạo các tầng trời và trái đất của Đức Chúa Trời khởi đầu cho việc hoàn thành kế hoạch đời đời của Đức Chúa Trời nhằm thực hiện ý định của Ngài là có một sự biểu lộ đầy đủ nơi con người trong vũ trụ—Sáng. 1:1; Êph. 3:11, 21.
- D. Chúng ta cần được đầy đầy sự hiểu biết đầy đủ về ý chỉ của Đức Chúa Trời—Côl. 1:9:
1. Ý chỉ của Đức Chúa Trời trong Cô-lô-se 1:9 là ý chỉ về mục đích đời đời của Ngài, về gia tể của Ngài liên quan đến Đấng Christ—Êph. 1:5, 9, 11.
  2. Có sự hiểu biết đầy đủ về ý chỉ của Đức Chúa Trời là có khái thị về kế hoạch của Đức Chúa Trời, hầu chúng ta biết được những gì Đức Chúa Trời hoạch định để thực hiện trong vũ trụ—Khải. 4:11.

III. “Muôn vật hiện hữu qua Ngài [Lời]; ngoài Ngài, không một điều gì đang hiện hữu được hiện hữu”—Gi. 1:3, RcV:

- A. Dù cuộc sáng tạo là công tác của Đức Chúa Trời nhưng phương tiện để sáng tạo là Con Đức Chúa Trời và Lời Đức Chúa Trời—Côl. 1:15-16; Hê. 1:2; 11:3; Gi. 1:3; Thi. 33:6, 9.
- B. Vì Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa của muôn vật và vì Đấng Christ là Đức Chúa Trời, nên Đấng Christ là Đấng Tạo Hóa của muôn vật và cũng là phương tiện mà qua đó muôn vật được hiện hữu—Hê. 1:10; Thi. 102:25.
- C. Trong Giăng 1:3, chúng ta thấy muôn vật được hiện hữu qua Đấng Christ là Lời:
1. Mọi vật hiện hữu qua Ngài và không một điều gì hiện hữu ngoài Ngài, có nghĩa là ngoài Ngài, không có gì tồn tại—c. 3.
  2. Sáng tạo là gọi những điều không có như đã có qua Lời; Lời vừa là phương tiện vừa là phạm vi—La 4:17; Hê. 11:3; Gi. 11:3.

3. Qua Đấng Christ là Lời, là phương tiện, mà muôn vật được hiện hữu; do đó, Đấng Christ vừa là Đấng Tạo Hóa vừa là phương tiện mà bởi đó và qua đó muôn vật được dựng nên—Hê. 1:10; Gi. 1:3.
- D. Đấng Christ nâng đỡ “muôn vật bởi lời quyền năng của Ngài”—Hê. 1:3:
1. Sau khi tạo nên muôn vật, Christ trở thành Đấng Nâng đỡ muôn vật; Ngài không chỉ là Đấng Tạo Hóa và phương tiện để sáng tạo mà còn là Đấng Nâng đỡ.
  2. Ngài tạo nên vũ trụ, và hiện nay Ngài đang nâng đỡ vũ trụ bằng lời quyền năng của Ngài.
- E. Đấng Christ là “khởi đầu cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời”; điều này hàm ý Chúa là căn nguyên hay nguồn gốc cuộc sáng tạo của Đức Chúa Trời, cho thấy Ngài là nguồn gốc của công tác Đức Chúa Trời vốn hằng hữu và không thay đổi—Khải. 3:14.
- IV. “Trong Ngài, muôn vật trên trời và dưới đất...đều đã được tạo dựng...qua Ngài và cho Ngài...và muôn vật cố kết trong Ngài”—Côl. 1:16-17, Rcv:**
- A. *Trong Ngài* có nghĩa là trong quyền năng của thân vị Đấng Christ—c. 16:
1. Muôn vật được tạo dựng trong quyền năng của những gì Đấng Christ là.
  2. Toàn cõi thọ tạo mang đặc điểm của quyền năng nội tại của Đấng Christ.
- B. *Qua Ngài* cho thấy rằng Đấng Christ là công cụ tích cực, mà qua đó, việc sáng tạo muôn vật đã được hoàn tất theo thứ tự—c. 16.
- C. *Cho Ngài* cho thấy rằng Christ là sự kết thúc của toàn cõi thọ tạo; muôn vật đã được tạo dựng cho Ngài để Ngài sở hữu—c. 16.
- D. *Trong, qua, và cho* cho thấy rằng cõi thọ tạo có quan hệ chủ quan đến Đấng Christ—c. 16:
1. Ngài không chỉ tạo nên vũ trụ theo cách khách quan, như một Đấng Tạo Hóa khách quan.
  2. Đấng Christ không đứng ở ngoài và gọi mọi sự thành có; trái lại, tiến trình cuộc sáng tạo diễn ra trong quyền năng của thân vị Ngài, quyền năng duy nhất trong vũ trụ.
  3. Ngài không chỉ là Đấng Tạo Hóa khách quan mà còn là công cụ chủ quan, mà qua đó, cuộc sáng tạo được tiến hành.
  4. Cuộc sáng tạo diễn ra trong quyền năng của thân vị Đấng Christ, qua Ngài là công cụ tích cực, và cho Ngài là mục tiêu.
- E. *Muôn vật cố kết trong Ngài* có nghĩa là muôn vật cùng keo kết, cùng tồn tại trong Christ là trung tâm nắm giữ, giống như những nan hoa của bánh xe được giữ lại với nhau bởi trục là trung tâm của chúng—c. 17.
- F. *Đấng sinh đầu nhất trong toàn cõi thọ tạo* chỉ về vị trí tối thượng của Đấng Christ, vì Đấng Christ có vị trí đầu nhất trong mọi sự—cc. 15-18.

